

"இஸ்லாமியச் சட்டத்தின் வளமும் விசாலமும்" நூல் அறிமுகம்

"ஐஸ்லாமியச் சட்டத்தின் வளமும் விசாலமும்" (ஐஸ்லாமியச் சட்டத்தின் வளமும் விசாலமும் அறிமுகம்)

வண்டலூர் மௌலானா முனைவர் மஸ்ஊத் ஜமாலி அவர்கள் எழுதி 7.9.2018 அன்று சன்னையில் வெளியிடப்பட்ட இஸ்லாமியச் சட்டத்தின் வளமும் விசாலமும் என்ற நூலுக்கு கான் பாகவி அவர்கள் எழுதியுள்ள மதிப்புரை.

இது, ஒரு சட்டத்துறை கலைக்களஞ்சியம் *பரோசிரியர், அ. முஹம்மது கான் பாகவி* இஸ்லாமியச் சட்டத்துறை தொடர்பான ஆழமானதொரு தமிழ் நூலை இப்போதுதான் நான் வாசித்தேன். நூலாசிரியர் முனைவர் *மௌலானா, P.S. சயித் மஸ்வீத் ஜமாலி* அவர்களின் வாழ்நாளில் இந்த ஒரு நூலே போதும் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு, நூல் அற்புதமாகவும் தரமாகவும் அமைந்துள்ளது. பாராட்டுகள்!

இஸ்லாத்தில் இறைவழிபாடு, குடும்பம், சிவில், குற்றவியல், நீதி, நிர்வாகம், பொருளாதாரம் என ஒவ்வொரு துறை சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களும் துல்லியமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பது இம்மார்க்கத்தின் தனிச் சிறப்பாகும். எந்தவொரு வினாவிற்கும் இங்கே விடைய உண்டு. சலவ்லும்-சலவ்லாது; உண்டு-இல்லையென்று; விரும்பாதது-தகவது-தகவது எனத் தெளிவான வரையறைகள் மிகக் கவனமாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தச் சலவ்லப் பிர்வமான துறைச் சட்டங்களின், நம்பிக்கை சார்ந்த கொள்கைகளையும் உள்ளடக்கியதே 'ஷரீஆ' எனும் மார்க்க நெறியாகும். சலவ்ல்கள் தொடர்பான சட்ட விதிகளுக்கு, 'ஃபிக்ஹ்' என்று பெயர். இந்த வேறுபாட்டைத் தொடக்கத்திலேயே நபி லாசிரியர் விவரித்துவிடுவது சிறப்பு.

இறைமார்க்கத்திற்கும் அதன் சட்டங்களிற்கும் மபிலாதாரமாகவும் அபிப்பாடைய சான்றாகவும் எது இருக்க முடியும்? இறைவதேயும்; அந்த வேதத்தைப் போதிக் கவும் நடமைமுறைப்படுத்தவும் இறைவனால் தரேந்தடுக்கப்பெற்ற இறைத்தப்திரின் வாழ்க்கை (ஹதீஸ்); அந்த வாழ்க்கை முறையை அருகிலிருந்து நேரில் பார்த்த அதத்தப்துடைய ததோழர்களின் கபற்று (இஜ்மாஉ); இவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி, சட்டத்தரவுகளை முன்வைத்துச் சட்டவடிவம் கொடுத்த வல்லுநர்கள், இமாம்கள் ஆகியோரின் ஆய்வு (கியாஸ்) -இவையெல்லாம் தான் மபிலாதாரங்களாகும்.

இந்த மபிலாதாரங்களின் நான்கு பிரிவுகளில் ஒவ்வொன்றும் மபிலாதாரமாக இருப்பதன் தகமை, அவை ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் சட்டங்கள் எடுக்கப்பட்டதன் பின்னணி, அக்காலச் சமூகநிலை, சட்டத்தொகுப்பு உருவாக்கப்பட்டதற்கான அவசியம், சட்டத்தை அதன் மபிலாதாரத்திலிருந்து பெயர்ப்பதில் ஒவ்வோர் இமாமுக்கும் இருந்த அணுகுமுறை, இச்சட்டத்தொகுப்புகள் வெவ்வேறு நாட்களில் நடமைமுறைக்கு வந்தவிதம் என ஒவ்வொரு சட்டத்தையும் வரலாற்றுரீதியாகவும் தர்க்கரீதியாகவும் ஆசிரியர் நிறுவிப்பது புதுமையானது; வியக்கவாப்பது.

இந்தப் பாரம்பரியம் அன்றோடு முடிந்த விடவில்லை என்பதையும் இன்றளவும் தோன்றுகின்ற புதுப்புதுப் பிரச்சினைகளுக்குச் சட்டத்தீர்வு காணும் பணி, சம்பந்தப்பட்ட துறை வல்லுநர்களால் தொடர்பு கிற்றது என்பதையும் எடுத்ததுக்காட்டுகளுடன் நம் முன்வைர் விவரித்திருப்பது, அவரது பரந்தபுபட்ட ஆய்வை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

எல்லாவற்றுக்கும் மலோக, மார்க்கச் சட்டங்கள்கையாளவதில் அறிஞர்களிடமும் சமுதாயத்திடமும் இருக்க வேண்டிய நெகிழ்வுத் தன்மை குறித்தும் இறுக்கம் இருக்கலாகாது என்பதில் தமக்குள்ளே சமூக அக்கறை குறித்தும் ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ள கருத்துகளும் யோசனைகளும் நம் மகைச் சிந்திக்கவகைகின்றன.

அவரவர் தத்தமது மதஹபைப் பின்பற்றுவதில் குறைகாண முடியாது. அதே நேரத்தில், சமீப நிலையின் இறுக்கம், பிரச்சினையின் தீவிரம், சமூக முடிவுகளைத் தேவையாக ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, மற்றொரு மதஹபைப் சட்டத்தைத் தத்தெடுத்துக்கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்ற ஆசிரியரின் சிந்தனை, இன்றைய நெருக்கடிகளுக்கு ஒரு விடிவாகும் என்பதை மறுக்க இயலவில்லை.

இந்த நெருக்கடி விற்கு வலுசேர்க்கும் வகையில் இமாம் அஹ்மத் பின் ஹனபல் ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள் கையாண்ட மீண்டும் மூத்தான காரணிகளை இந்நிலை வரிசைப்படுத்துகிறது. 'கியாஸ்' எனும் நான்காவது அம்சத்திற்கு அப்பால், 'மஸ்லஹா' (பொதுநலன்), 'இஸ்திஸ்ஹாப்' (தடை செய்யப்படாதவகையில் லாம் அனுமதிக்கப்பட்டவை -என்ற கோட்பாடு), 'தராயிஉ' (காரணிகள் - விலக்கப்பட்டதற்கு வழிகோலும் காரணியும் விலக்கப்பட்டதே- என்ற கோட்பாடு) ஆகிய இம்மீண்டும் அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டே இமாம் அஹ்மத் ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள் சட்டம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இரண்டாம் பகுதியில் இமாம்களின் பங்களிப்புகள் உரையாடும் நபி லாசிரியர் தரமான தரவுகளை வழங்கியிருப்பது, நம் அறிவுப் பசிக்க நல்லதொரு சத்தான தீனி. பிரசித்தி பெற்ற நூற்பெரும் இமாம்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, சட்டத்துறைகளைக் கவனமாகத் தம் வாழ்நாளில் அர்ப்பணித்த விதம், கல்வியைத் தேடி அவர்கள் மறைகொண்ட கரடும்புரான பயணங்கள், சட்டத்தீர்மானங்களின் போது, இமாம்கள் கடைப்பிடித்த தாரமிக நெறிகள், அறிஞர்களின் அடூத தலமைமுறை உருவாக்கத்தில் இமாம்கள் காட்டிய ஆர்வம், என ஒவ்வொன்றையும் நபி லாசிரியர் அழகுபடச் சித்தரிக்கிறார். இமாம் ஷாஃபி ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள், இராக் தலநைகர் பக்தாத்தில் இருந்தபோது சில சட்டங்களை இயற்றினார்கள். அப்போது அன்னாருக்கு மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே நபிமொழி ஆதாரங்கள் கிடத்திருக்கின்றன.

பின்னர் எகிப்து சினைப்பின் கிடத்தபுது ஆதாரங்களையும் விளக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்டங்களாகக் கண்டறிந்தார்கள். இதனால், பக்தாத் சட்டங்களைத் திரும்பப்பெற வேண்டியதாயிற்று. இதனாலேயே, இமாம் ஷாஃபி ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்களிடமிருந்து இருவறே தகவல்கள் சட்டங்களில் காணப்படுவதுண்டு. முந்தியது பழையது (கதீம்) என்றும், பிந்தியது புதியது (ஜதீத்) என்றும் பின்வந்த அறிஞர்களால் இனங்காணப்படுகிறது.

இமாம் மாலிக் ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள், நபிமொழிகளில் மூத்தவாத் தீர், மஷஹூர், அஸீஸ் ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் கொள்வார்கள். இதன் அறிவிப்பாளர்கள் பலராக இருப்பதால் இவற்றுக்குப் பலம் அதிகம் என்பதே காரணம். ஓரிருவர் அறிவிப்பில் வந்துள்ள ஹதீஸைவிட, மதீனாவாழ்மக்களின் வழக்கிலிருந்து நடமைமுறைகளைக் கடுமையாகக் கியத்துவம் அளிப்பார்கள்.

